

Parabolă

Elena Armenescu

Azi am fost din nou
La nukul de argint
Aşa cum sta, în plină lumină, singur
în mijlocul câmpiei,
acoperită de zăpadă
srălucitoare, orbitoare
cu crengile proiectate pe cer,
scriind parcă un fragment
dintr-o istorie secretă,
frescă, scheletul unei biografii oculte
a pământului
parcă era sufletul meu
rămuros, filigranat
spiralat, răsucindu-se,
amestecându-se în undulațiile cosmice,
inesizabil,
spre semnul adâncului
nostalgic îndreptându-se
spre Inaccesibil.